

06-08- ΕΣΠΕΡΑΣ.

† Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΠΡΟΕΣΤΩΣ ἢ Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὅ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὅ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἀὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου, ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι, ὁ Θεός (ἐκ γ').
Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
 χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν
 (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
 διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ,
 τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης
 Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν
 θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
 τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης,
 πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει
 οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν
 καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ
 Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
 νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
 σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
 θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ
 Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
 ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,

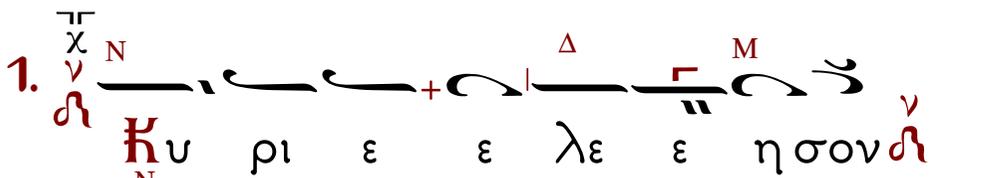
ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

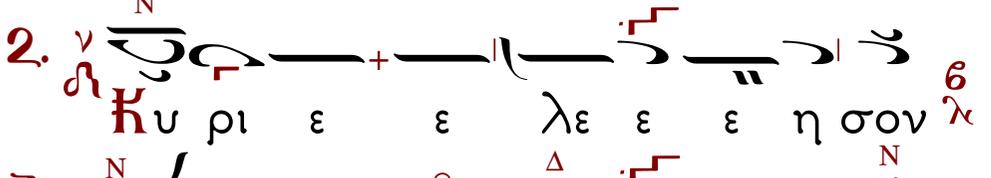
ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

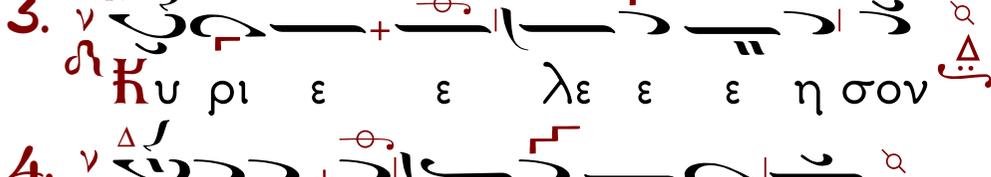
ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ
καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. **ΧΟΡΟΣ:** Ἀμήν.

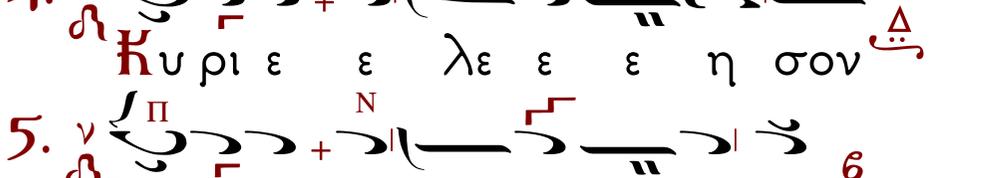
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος π̣δ̣ Νη

1.

Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.

Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.

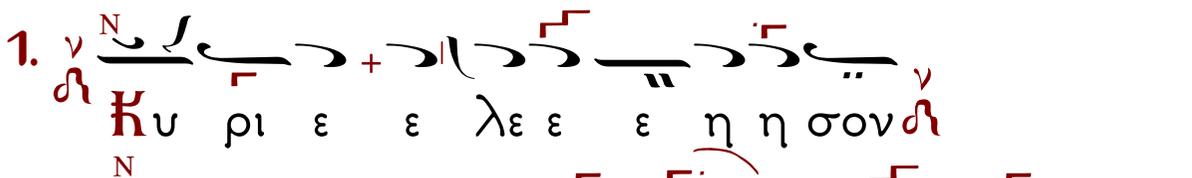
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.

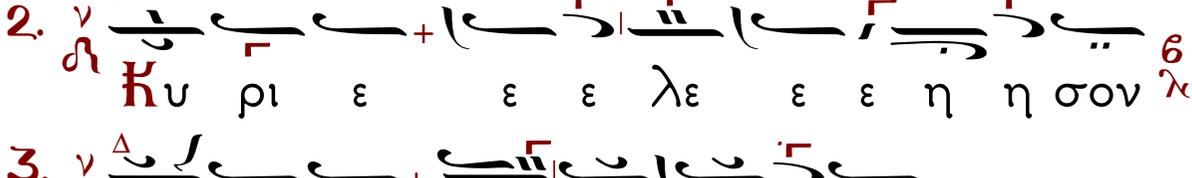
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.

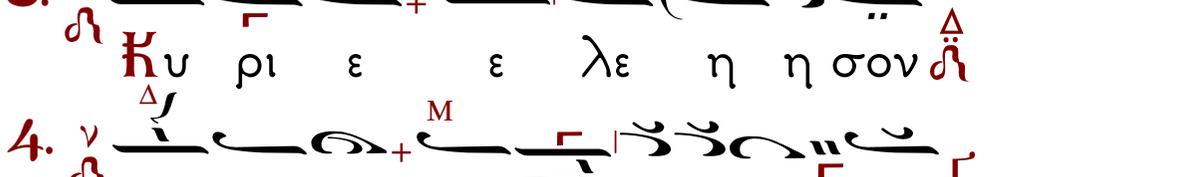
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.

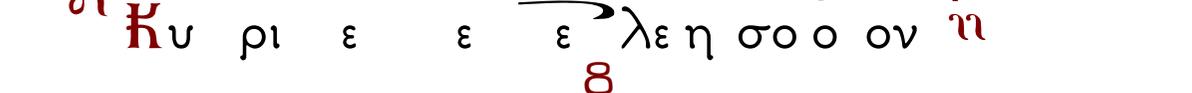
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

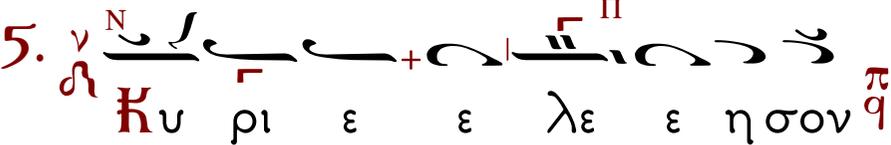
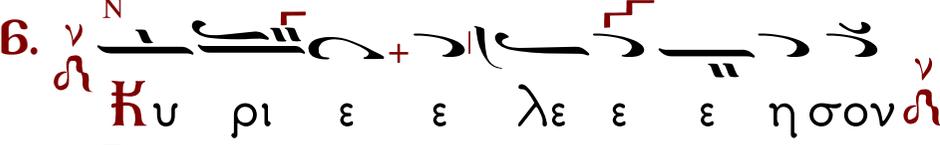
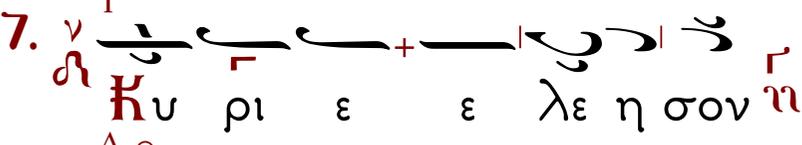
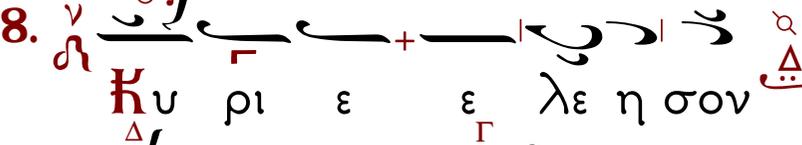
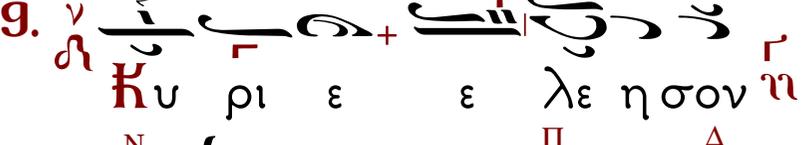
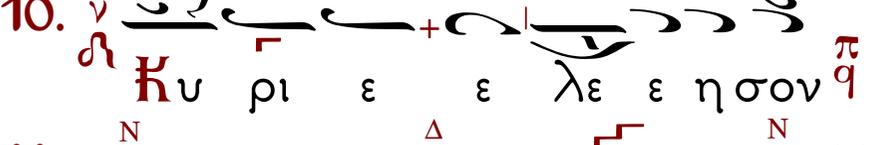
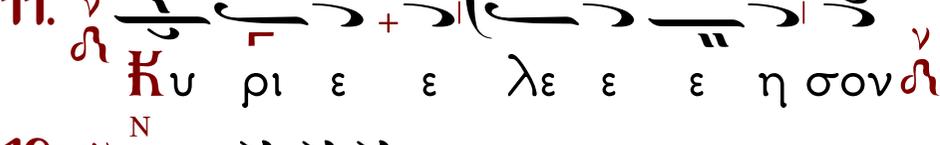
1.

Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.

Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.

Κυ ρι ε ε λε η η σον
4.

Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν

5. **Κυ ρι ε ε λε ε η σον** ^π ₉
6. **Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον** ₉
7. **Κυ ρι ε ε λε η σον** ₉
8. **Κυ ρι ε ε λε η σον** ₉
9. **Κυ ρι ε ε λε η σον** ₉
10. **Κυ ρι ε ε λε ε η σον** ^π ₉
11. **Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον** ₉
12. **Οι Κυ ρι ε** ₉

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Σπιχηρά Ἰδιόμελα δ' δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

Ἦχος ἁ Πα

^πχ^B
^π9 **Κ**υ ρι ε ε κε κρα α ζα προ ο ος σε ε ^Δ
 Π
 ει σα α κου ου ου σο ο ον μου ει σα κου σο
 ον μου ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ^π9 **Κ**υ ρι ε
 ε κε κρα α ζα προ ος σε ^Δ ει σα α κου
 σο ο ον μου ^Δ προ σχες τη φω νη η η
 τη ης δε η σε ω ω ω ως μου ^π9 εν τω κε
 κρα γε ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα α κου
 σο ον μου ου Κυ υ ρι ι ε ε ⁶
^Π ^B ⁶
^λ **Κ**α τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ

χη η η μου ως θυ μι α α α μα α
 ε νω πι ο ο ον σου ε πα αρ σι ι
 ις τω ων χει ει ει ρω ω ω ων μου
 σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι νη η ει σα α
 α α κου σο ον μου ου Κυ υ ρι ι ε ε
 ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη
 σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται
 ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ος
 ε ε ε στιν

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, ὄρος οὐρανὸν
 ἐμιμεῖτο, νεφέλη ὡς σκηνὴ ἐφηπλοῦτο· Σοῦ
 μεταμορφουμένου, ὑπὸ Πατρὸς δὲ
 μαρτυρουμένου, παρῆν ὁ Πέτρος σὺν Ἰακώβῳ

καὶ Ἰωάννη, ὡς μέλλοντες συνεῖναί σοι, καὶ ἐν
 τῷ καιρῷ τῆς παραδόσεώς σου, ἵνα
 θεωρήσαντες τὰ θαυμάσιά σου, μὴ δειλιάσωσι
 τὰ παθήματά σου, ἃ προσκυνῆσαι ἡμᾶς, ἐν
 εἰρήνῃ καταξίωσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

^π₉ Προ του Σταυρου σου ου Κυ ρι ι ι ε
⁶_λ ο ο ο ρος ου ρα νο ο ο ο ο ον ε ε
 μι ι ι μει ει ει ει ει το ^Δ νε φε λη ως
^Π σκη η νη η η η η ε ε φη πλου ου ου
 ου το ^π₉ Σου με τα μο ο ο ρφου με ε ε ε νου
 υ πο Πα τρο ο ο ο ο ος δε ε ε ε
 μαρ τυ υ υ ρου ου ου με ε ε ε νου ^π₉ πα
 ρην ο Πε τρος συν Ι α κω βω και Ι ω ω
 α α α αν νη ^π₉ ως με λ λον τες συ νει ναι

αι σοι και εν τω και ρω τη ης πα α α α ρα
 δο ο σε ω ω ω ως σου ι να θε ω ρη
 σαν τες τα θ αυ μα α α α σι ι α α α
 σου μη δει λι α σω ω σι ι ι ι ι
 τα α α πα θη η μα α α τα α α α σου
 α προ σκυ νη η η η η η σαι η μας εν ει
 ρη η η νη κα τα α ζι ω ω σο ον δι
 α το με ε ε γα σου ου ε λε ε ο ος
 νε κεν του ο νο μα τος σου υ
 πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η
 ψυ χη μου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η

ψυ χήμου ^Δ ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι ι
ον ^π

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, ὄρος οὐρανὸν ἐμιμείτο, νεφέλη ὡς σκηνὴ ἐφηπλοῦτο· Σοῦ μεταμορφουμένου, ὑπὸ Πατρὸς δὲ μαρτυρουμένου, παρῆν ὁ Πέτρος σὺν Ἰακώβω καὶ Ἰωάννῃ, ὡς μέλλοντες συνεῖναί σοι, καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς παραδόσεώς σου, ἵνα θεωρήσαντες τὰ θαυμάσιά σου, μὴ δειλιάσωσι τὰ παθήματά σου, ἃ προσκυνῆσαι ἡμᾶς, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

^π⁹ **Π**ρο του Σταυ ρου σου ου ου Κυ ρι ι ι ε
⁶^λ ο ο ο ρος ου ρα νο ο ο ο ο ον ε ε
μι ι ι μει ει ει ει το ^Δ νε φε λη ως
^π σκη η νη η η η η ε ε φη πλου ου ου
ου το ^π⁹ Σου με τα μο ο ρ φου με ε ε ε νου

υ πο Πα τρο ο ο ο ο ος δε ε ε ε
 μαρ τυ υ υ ρου ου ου με ε ε ε νου ^ππα
 ρην ο Πε τρος συν Ι α κω βω και Ι ω ω
 α α α αν νη ^πως μελ λον τες συ νει ναι
 αι σοι και εν τω και ρω τη ης πα α α α ρα
 δο ο σε ω ω ω ως σου ^πι να θε ω ρη
 σαν τες τα θ αυ μα α α α σι ι α α α
 σου μη δει λι α σω ω σι ι ι ι ι
 τα α α πα θη η μα α τα α α α σου ^π
 α προ σκυ νη η η η η σαι η μας εν ει
 ρη η η νη κα τα α ζι ω ω σο ον ^Δδι

α το με ε ε γα σου ου ε λε ε ο ος 6
λ

χ
6
λ ^B Ἄ πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ
κτος 6
λ α πο φυ λα κης πρω ι ας 6
λ ελ πι
σα τω Ισ ρα ηλ χ
Δ
Π ε πι τον Κυ υ υ ρι

ι ι ι ον π
9 π
9

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, παραλαβὼν τοὺς Μαθητὰς εἰς ὄρος ὑψηλόν, μετεμορφώθης ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἀκτίσι δυνάμεως καταυγάζων αὐτούς, ἔνθεν φιλανθρωπία, ἐκεῖθεν ἐξουσία, δεῖξαι βουλόμενος τῆς Ἀναστάσεως τὴν λαμπρότητα, ἧς καὶ ἡμᾶς ὁ Θεός, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

π
9 ^B Π ρ ο τ ο υ Σ τ α υ ρ ο υ σ ο υ ο υ Κυ ρ ι ι ι ε
6
λ πα ρ α λα β ω ν τ ο υ ο υ ς Μ α θ η τ α ς Δ
Δ ε ι ς

 ο ο ρος υ ψη λον ^{γ'} ^{Μ Β} με τε μορ φω θης

 ε ε εμ προ σθεν α α αυ των ^π α κτι σι

 δυ να με ε ε ω ω ωως κα ταυ γα α α α

 ζων α α αυ τους ^π εν θεν φι λα α αν θρω πι

 ι ι α ε κει ει ει ει θεν ε ε ε ζου ου

 ου σι ι ι ι α ^π δει ζαι βου λο με ε ε

 νος της Α να στα σε ω ω ωως την λαμ προ ο

 ο ο τη η η η τα ^π ης και η μα α α α ας

 ο Θε ος ^Δ εν ει ρη η η νη κα τα α

 ζι ω ω σο ον ^Β ^Δ ως ε λε η η μων και αι

 φι ι λαν θρωω πο ος

6 λ

 ο ο ρος υ ψη λον ^{γ'} ^{Μ Β} με τε μορ φω θης

^Π ε ε εμ προ σθεν α α αυ των ^π α κτι σι

 δυ να με ε ε ω ω ωως κα ταυ γα α α α

 ζων α α αυ τους ^π εν θεν φι λα α αν θρω πι

 ι ι α ε κει ει ει ει θεν ε ε ε ζου ου

 ου σι ι ι ι α ^π δει ζαι βου λο με ε ε

 νος της Α να στα σε ω ω ωως την λαμ προ ο

 ο ο τη η η η τα ^π ης και η μα α α α ας

 ο Θε ος ^Δ εν ει ρη η η νη κα τα α

 ζι ω ω σο ον ^Β ^Δ ως ε λε η η μων και αι

 φι ι λαν θρωω πο ος

6
λ

^ΓΜ
⁶λ **Α**ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα
^Β
⁶λ ε θνη ^Γλ ε παι νε σα τε αυ τον ^Γλ ^Δπ α αν τες
^Γ
^Γ οι οι λα α οι π
9

Εἰς ὄρος ὑψηλὸν μεταμορφωθείς ὁ Σωτήρ, τοὺς κορυφαίους ἔχων τῶν Μαθητῶν, ἐνδόξως ἐξέλαμψας, δηλῶν, ὅτι οἱ τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν διαπρέψαντες, καὶ τῆς ἐνθέου δόξης ἀξιωθήσονται. Συλλαλοῦντες δὲ τῷ Χριστῷ, Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας ἐδείκνυον, ὅτι ζώντων καὶ νεκρῶν κυριεύει, καὶ ὁ πάλαι διὰ νόμου, καὶ Προφητῶν λαλήσας ὑπῆρχε Θεός, ᾧ καὶ φωνὴ τοῦ Πατρός, ἐκ νεφέλης φωτεινῆς, ἐμαρτύρει λέγουσα· Αὐτοῦ ἀκούετε, τοῦ διὰ Σταυροῦ τόν, Ἄδην σκυλεύσαντος, καὶ νεκροῖς δωρουμένου, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

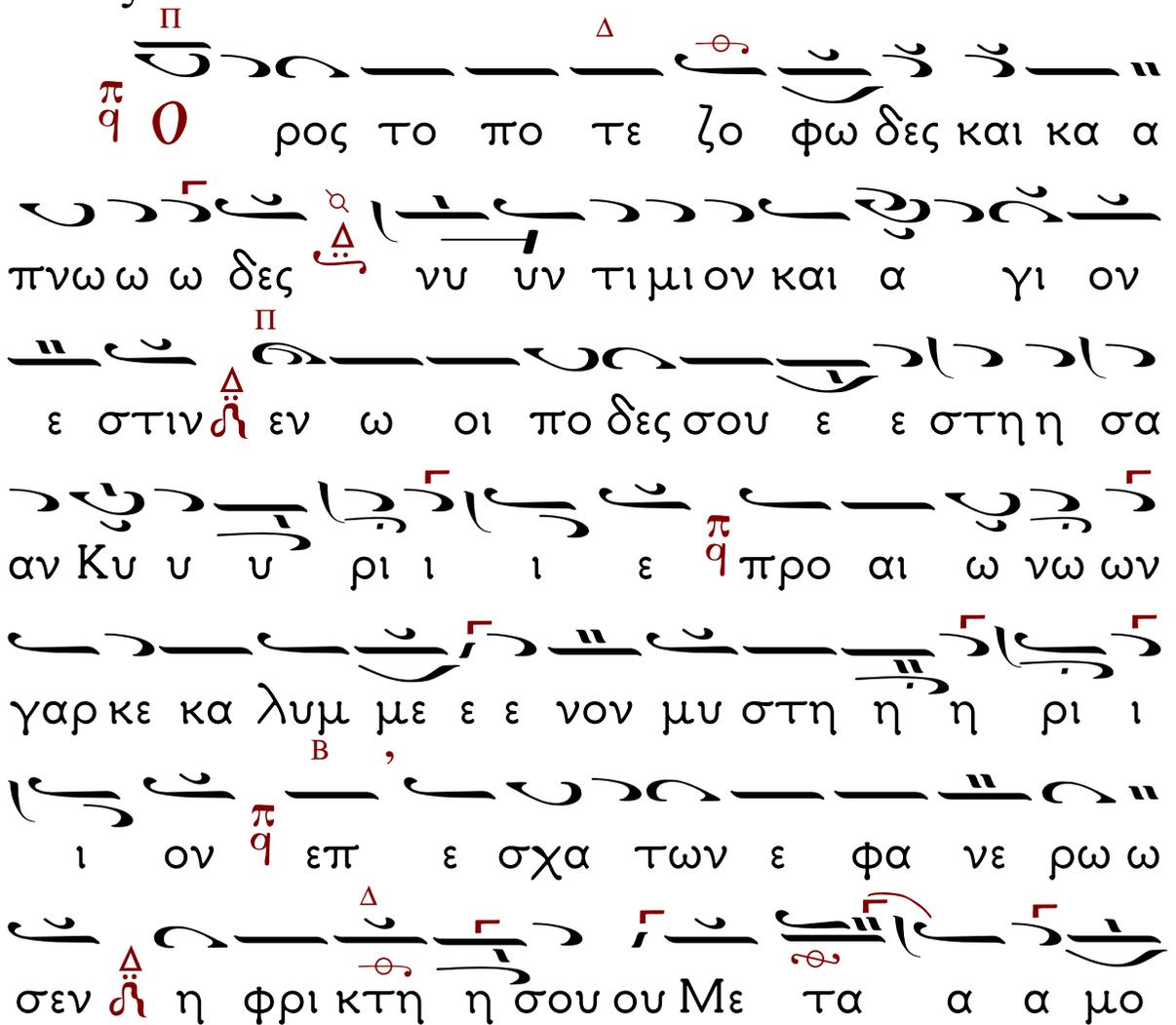
^Δ
^π9 **Ε**ις ο ο ρος υ ψη λον ^γα
^Π
^Δ με τα μο ρ φω θει ει ει ει εις ο Σω τη ρ ^Δτους
^Δ
^Δ κο ρυ φαι ους ε ε χων τω ων Μα θη των ^Δ

εν δο ζω ω ως ε ξε ε ε ε λα α α αμ
 ψας^π δη λων ο τι οι τω υ ψει των α
 ρε των δι α α α πρε ψα α αν τες⁶ και της εν
 θε ου δο ξης α^π ζι ι ω ω θη η η σο ο ον
 ται^π συ λ λα λουν τες δε τω Χρι στω Μω υ σης
 και Η λι ας ε ε ε δει κνυ υ ον⁶ ο τι ζων
 των και νε κρω ω ων κυ ρι ε ε ευ ει^π
 και ο πα λαι δι α νο μου και Προ φη των λα
 λη η η η σας υ πη η η ρ χε ε Θε ος^π
 ω και φω νη του Πα τρος εκ νε φε ε λης φω
 τει νης^Δ ε μαρ τυ υ ρει ει λε ε ε

γουου ου σα ^ΔΑυτουου α κουου ε τε
 του δι α Σταυρου τον Αδηνσκυυ υ λευ
 σα α αν τος ^{6λ} και νε κροις δω ρου με νου ζω
 η ηηντην αι αι ω νι ι ο ον ^{6λ}
^χ^{6λ} ^M ^{6λ} ^{6λ} ^{6λ} ^{6λ} ^{6λ} ^{6λ} ^{6λ} ^{6λ} ^{6λ}
 ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε
 ος αυ του εφ η μας ^{6λ} και η α λη θει
 α του Κυ ρι ου ^χ^{6λ} ^B ^{6λ} με ε νει εις το ον αι
 ω ω ω ω να ^π⁹

Ὄρος τὸ ποτὲ ζοφῶδες καὶ καπνῶδες, νῦν
 τίμιον καὶ ἅγιόν ἐστιν, ἐν ᾧ οἱ πόδες σου
 ἔστησαν Κύριε· πρὸ αἰώνων γὰρ κεκαλυμμένον
 μυστήριον, ἐπ' ἐσχάτων ἐφάνερωσεν ἡ φρικτὴ
 σου Μεταμόρφωσις, Πέτρῳ Ἰωάννῃ καὶ
 Ἰακώβῳ, οἵτινες τὴν ἀκτῖνα τοῦ προσώπου σου

μὴ φέροντες, καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν χιτῶνων σου, ἐπὶ πρόσωπον, εἰς γῆν κατεβαρύνοντο, οἱ καὶ τῇ ἐκστάσει συνεχόμενοι, ἐθαύμαζον βλέποντες, Μωϋσῆν καὶ Ἥλιαν συλλαλοῦντάς σοι τὰ μέλλοντα συμβαίνειν σοι, καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ Πατρός, ἐμαρτύρει λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε, ὅς τις καὶ δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

 ρος το πο τε ζο φω δεσ και κα α
 πνω ω δεσ νυ υν τιμιον και α γι ον
 ε στιν εν ω οι πο δεσ σου ε ε στη η σα
 αν Κυ υ υ ρι ι ι ε προ αι ω νων
 γαρ κε κα λυμ με ε ε νον μυστη η η ρι ι
 ι ον επ ε σχα των ε φα νε ρω ω
 σεν η φρι κτη η σου ου Με τα α α μο

ορφωω σις ^α Πετρω I ω α α αννη η και I
 ι α α α κω ω ω βω ^π οι τι νες την α
 κτι να του προ σω που σου μη η η φε ρο ο ον
 τες ^ε και την λαμ προ τη τα των χι τω νων
 σου ^α ε πι προ σω πον εις γην κα τε βα ρυ νο
 ον το ^π οι και τη εκ στα σει συ νε ε ε χο
 με ε ε νοι ^ε ε θα αυ μα α ζον βλε πο ον τες
 Μω υ σην και Η η λι ι ι αν συλ λα λουν τας
 σοι τα με ελ λον τα α συ υμ βαι αι αι νει ει
 ειν σοι ^π και φω νη ε εκ του Πα τρος ε μαρ
 τυ υ ρει ει λε ε ε γου ου ου σα ^α Ου

^Β ^Π ^Μ ^Δ

τος εστινο Υι ο οςμουο α γα πη τος

^Δ εν ω ευ δο ο ο κη η η σα ^Δ αυ

^Π ^Β

τουου ακουου ε τε ^π ος τις και δω ρειται

τωω κο ο ο σμω το ο ο ο με γα α ε λε

ε ο ος

⁶
λ

Δόξα... Καὶ νῦν...

ᾠχος πλ. β'.

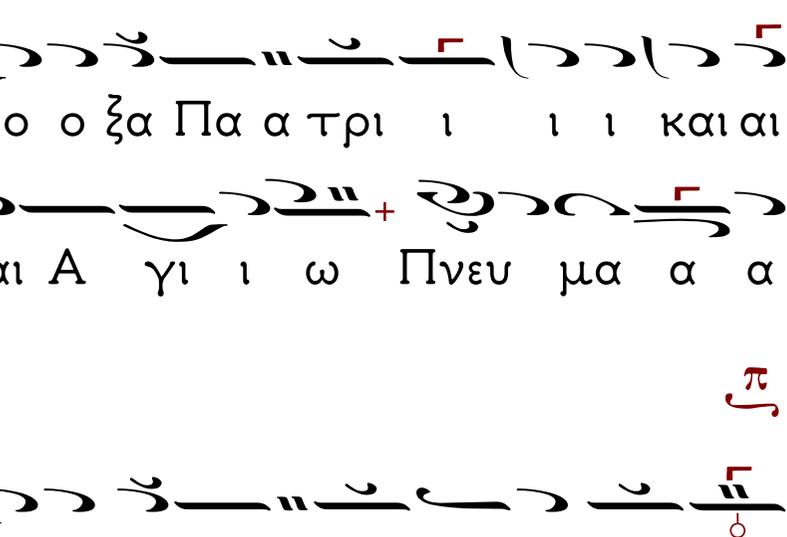
 υ ε ε Δ ο ο ο ζα Πα α τρι ι ι ι και αι

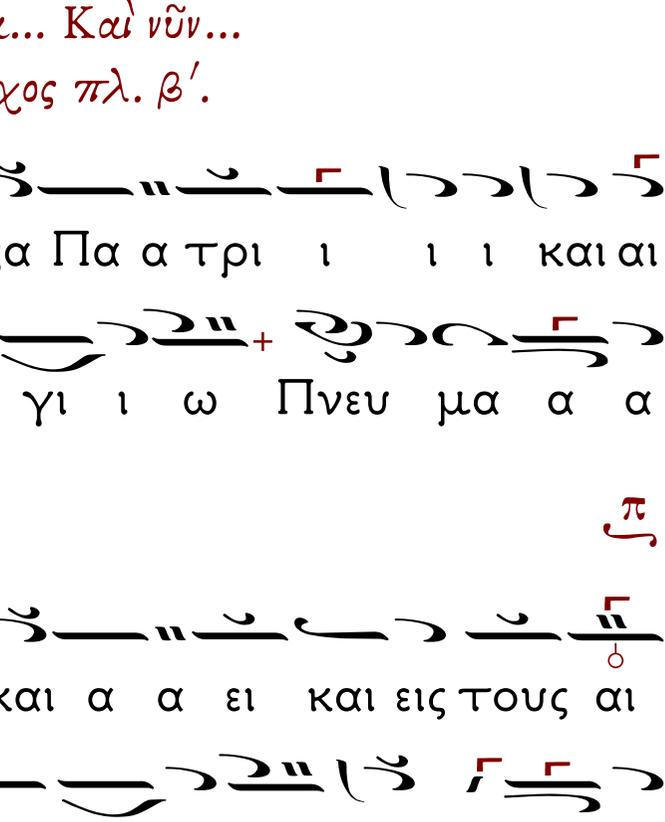
 αι Υι ω ρ και Α γι ι ω Πνευ μα α α

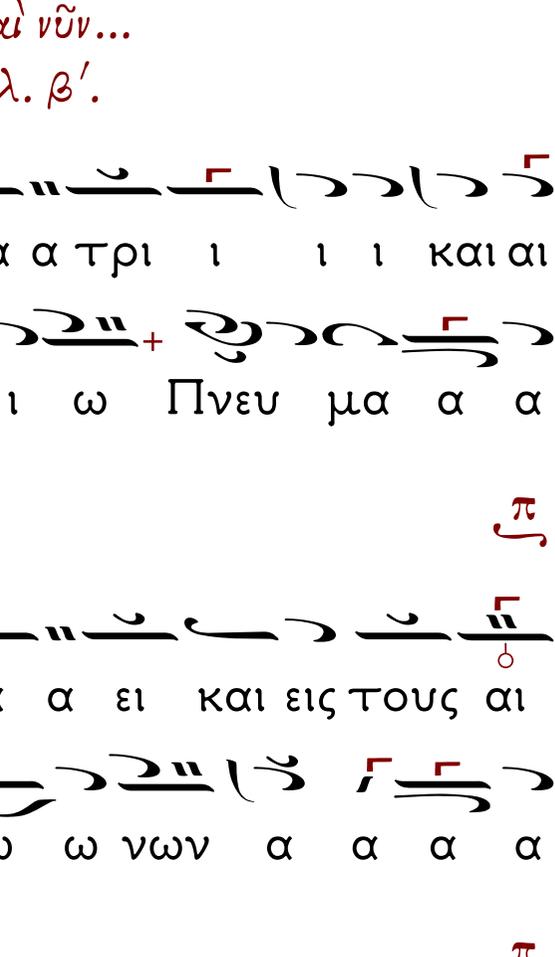
 τι

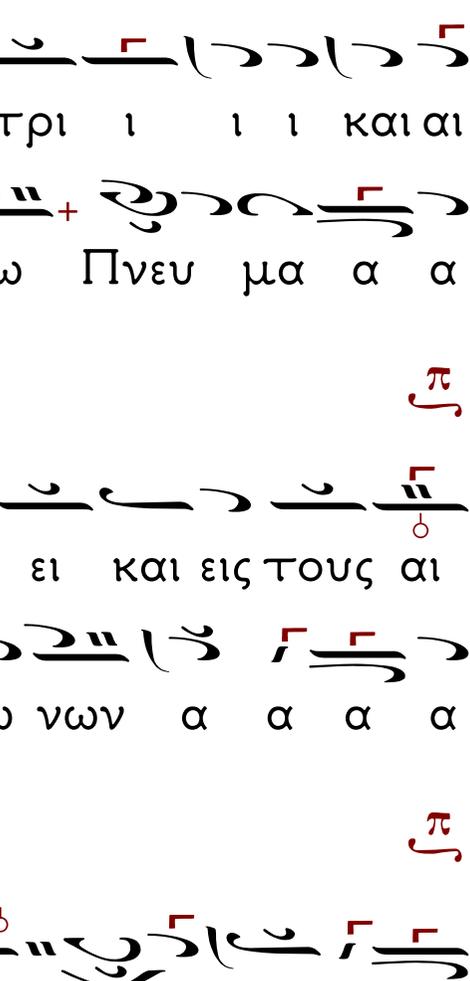
 και αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι

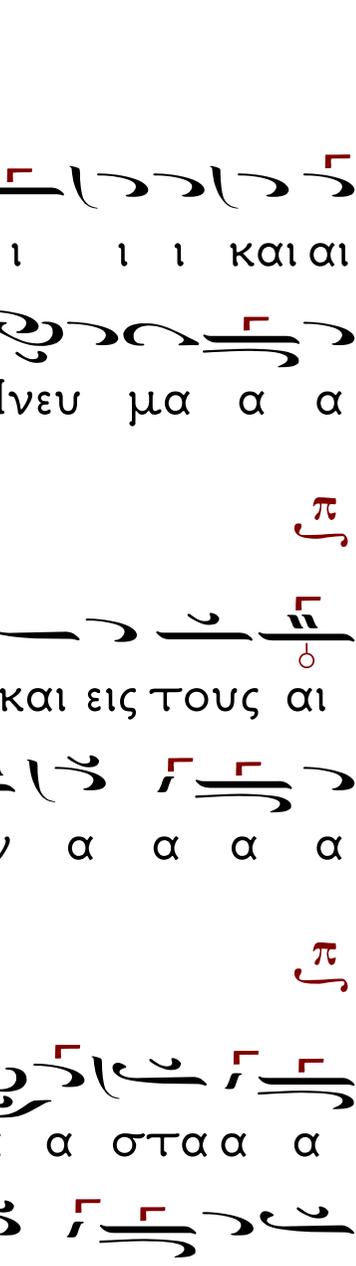
 αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α α

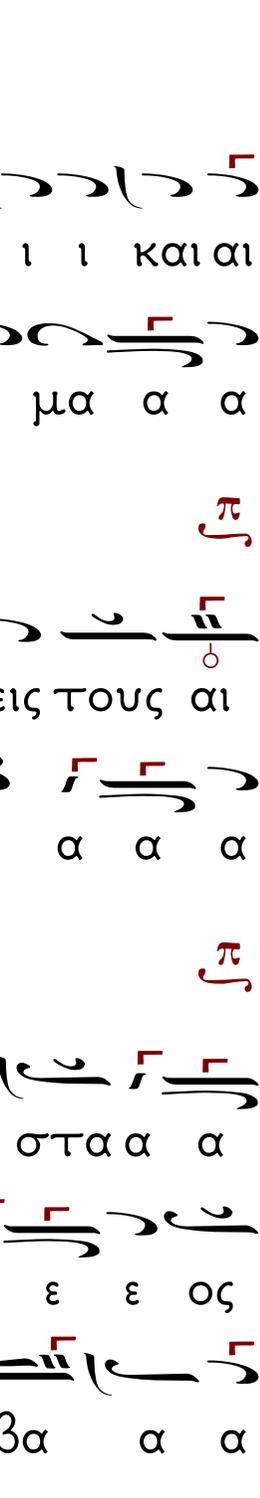
 μην

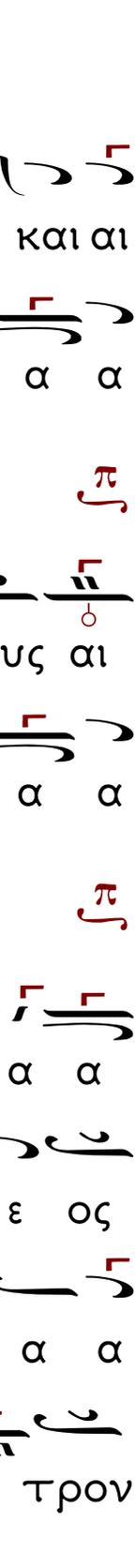
 Προ τυ πων την Α να α α α στα α

 α σιν Δι την σην Χρι στε ε ο Θε ε ε ε ος

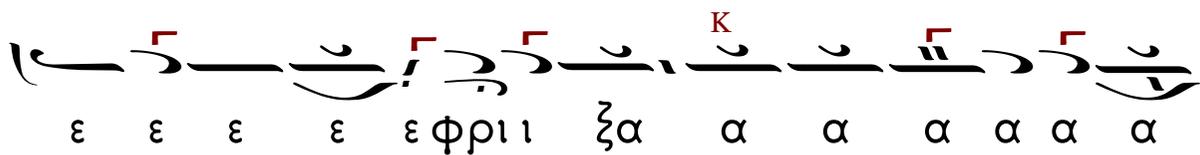

 το τε ε πα α α ρα α α λα αμ βα α α

 νεις ρ τους τρει εις σου ου μα θη η τας Πε ε τρον

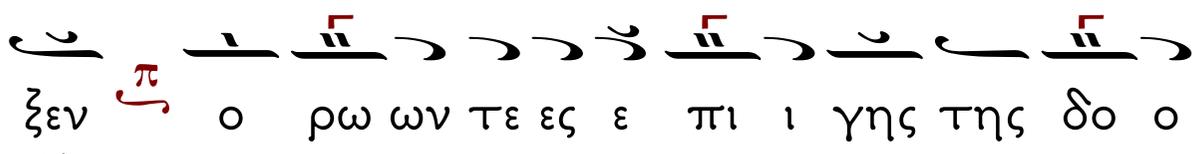
και Ι α ακω βο ον και αι αι Ι ι ι ω ω
 α α αν νην εν τω Θα βω ω ω ρ α
 α νε ε ελ θων σου δε σω τη ηρ με τα α
 μο ο ορ φου ου με ε ε νου το Θα βω ρι
 ον ο ο ρο ο ος η φω τι ι ε σκε
 ε πε ε ε το οι Μα θη ται σου ου Λο
 γε ε ε ρρι ι ψαν ε α αυ τους εν τω ε δα
 α φει τη η η ης γης μη φε ε ρο ον τε ο
 ο ραν την α θε ε α το ον μο ο ορ φην
 Αγ γε λοι οι δι ι ι η η κο ο ο νουν
 φο βω ω και τρο ο ο μω ω ου ρα νοι

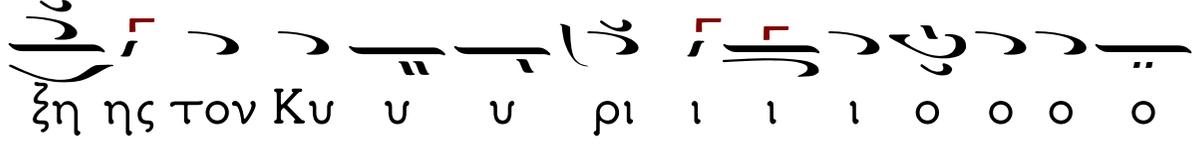
 ε ε ε ε ε φ ρ ι ζ α α α α α α

 α α α αν γ η η η ε τ ρ ο μα α α α

 ζεν ο ρ ω ω ν τε ες ε πι ι γ ης της δο ο

 ζη ης τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ο ο ο

 ο ον

Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν.

Ἦχος Δι

^ΓΧ ^Δ Φως ἰλαρόν ^Β ἀγιασδοοοξῆς ⁶
 ἀθάνατα του Πατρος ^Δ οὐρανί
 ἰίου ^Δ ἀγιου μακαρος Ἰησου
 ου Χριστί ⁶ ἰῆστε ⁶ ελθοοοο
 οοντες ^Δ ἐπιιτηνηλιουδου
 σιν ^Δ ἰδοντες φως ^{Ζ'} ἐσπερινον ^Γ υ
 μνου ουμεν Πατερων ^Β καὶ ἀ
 γιων Πνευματων ⁶ ἁζιων
 οονσε ^Δ ἐν πασικαιροις ^Γ υμνεῖ εἰ
 σθαι φωναις ^{Ζ'} αἰσι ^Γ ἰαις ^Γ Ἰεεθεεε

ου ου ζω η η η η η ην ο ο δι ι
δου ους δι ο ο ο ο ο κο ο σμος
σε ε ε δο ο ζα α α λει ει

ΤΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΟΝ ΗΧΟΝ

Προκείμενον.
Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ἦχος πλδ Νη

^χ_ν δου δη ευ λο γει ει τε τον Κυ
 ριον ^Δ παντες οι δουουλοι Κυ ρι ου (Δίς)

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Τὸ τρίτον. ^χ_ν δου δη ευ λο γει ει τε
 τον Κυ ρι ι ον ^Δ παντες οι δουουλοι Κυ ρι ι
^χ_π ου ου ου ου ου ου

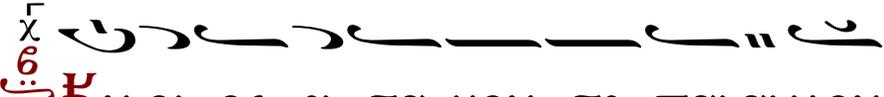
Προκείμενον.
 Τῆ Δευτέρᾳ ἑσπέρας.
 Ἦχος δ'.

Ἦχος δ' Δι

Κυ ρι ος ει σα κου σε ται μου

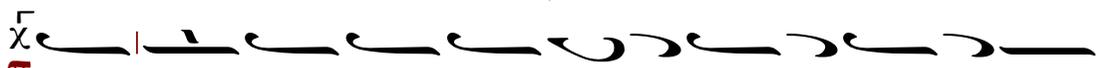
 εν τω κε κρα γε ε ναι με προς αυ το
 (Δίς)
 ον

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Τὸ τρίτον.
Κυ ρι ος ει σα κου σε ται αι μου

 εν τω κε κρα γε ναι με προς αυ το ο
 ον

Προκείμενον.
 Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας.
 Ὕψος 4 Πα

^χ_π₉ Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω

 ζει με ^Δ πα σας τας η με ρας της ζω ης μου _π₉
 (Δίς)

Στίχ: Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον γλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

Τὸ τρίτον: ^χ_π₉ Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα

 τα δι ω ζει με ^Δ πα σας τας η με ρας της ζω

 η ης μου ου ου _π₉

Προκείμενον.
 Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.
 Ὦχος λή — Κε

Θε ος εν τω ο νο μα τισου σω σον
 με και εν τη δυνα μει σου κρι νει ει ει εις
 (Δίς)
 με

Στίχ. Ὁ Θεός εισάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Τὸ τρίτον.

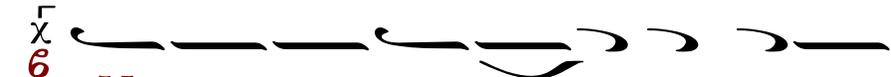
 Θε ος εν τω ο νο μα τι
 σου σω σον με και εν τη δυ να μει σου κρι
 νει ει εις με ε ε

Προκείμενον.
 Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος λπ̣ Βου

 Ἡ βο η θει α α μου πα ρα Κυ ρι
 ου του ποι η σαν τος τον ου ρα νο ον και
 (Δίς)
 την γην 6

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη,
 ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.

Τὸ τρίτον.
 Ἡ βο η θει α α μου πα ρα
 Κυ ρι ου του ποι η σαν τος τον ου ρα
 νο ον και την γη η ην 6

Προκείμενον.
 Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας.

ᾠχος Βαρύς ᾠ

 ᾠ Ο Θεος αν τι ληπτωρ μου ει το ε

 (Δίς) ᾠ
 λε ο ος σου προφθασει με

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με.

Τὸ τρίτον.

 ᾠ Ο Θεος αν τι λη η πτωρ

 μου ει ει το ε λε ο ος σου προφθασει με ε

 ε

Προκείμενον. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι

Ὁ Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν

ευ πρεπειαν ε νε δυ υ σα το

Στίχ. Ἐ νε δυ σα το ο Κυ ρι ος

δυ να μιν και πε ρι ε ζω σα το

Ὁ Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν

ευ πρεπειαν ε νε δυ υ σα το

Στίχ. Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι

κου με νην η τις ου σα λευ θη σε ται

Ὁ Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ

πρεπειαν ε νε δυ υ σα το ο ο

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 24, 12-18)

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· Ἀνάβηθι πρὸς με εἰς τὸ ὄρος, καὶ στήθι ἐκεῖ, καὶ δώσω σοι τὰ πυξία τὰ λίθινα, τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς, ἃς ἔγραψα νομοθετῆσαι αὐτοῖς. Καὶ ἀναστὰς Μωϋσῆς, καὶ Ἰησοῦς ὁ παρεστηκὼς αὐτῷ, ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ. Καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπεν· Ἡσυχάσατε αὐτοῦ, ἕως ἂν ἐπιστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ Ἀαρὼν καὶ Ὠρ μεθ' ὑμῶν, ἐὰν τινι συμβῇ κρίσις, προσπορευέσθωσαν αὐτοῖς. Καὶ ἀνέβη Μωϋσῆς εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὸ ὄρος, καὶ κατέβη ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὸ ἡ νεφέλη ἕξ ἡμέρας, καὶ ἐκάλεσε Κύριος τὸν Μωϋσῆν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἐκ μέσου τῆς νεφέλης. Τὸ εἶδος τῆς δόξης τοῦ Κυρίου, ὡσεὶ πῦρ φλέγον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. Καὶ εἰσῆλθε Μωϋσῆς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἦν ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 33, 11-23 & 34, 46, 8)

Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν ἐνώπιος ἐνωπίῳ, ὡς εἶ τις λαλήσει πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον, καὶ ἀπελύετο εἰς τὴν παρεμβολήν, ὃ δὲ θεράπων Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ νέος, οὐκ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς. Καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Κύριον· ἰδοὺ σὺ μοι λέγεις· Ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον, σὺ δὲ οὐκ ἐδήλωσάς μοι, ὃν συναποστελεῖς μέτ' ἐμοῦ, σὺ δὲ μοι εἶπας· Οἶδάς σε παρὰ πάντα, καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί. Εἰ οὖν εὔρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν μοι σεαυτόν, ἵνα γνωστῶς ἴδω σε, ὅπως ἂν ᾧ εὔρηκῶς χάριν ἐνώπιόν σου, καὶ, ἵνα γνῶ, ὅτι λαός σου τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο. Καὶ λέγει αὐτῷ Κύριος· Ἐγὼ αὐτὸς προπορεύσομαί σου, καὶ καταπαύσω σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Εἰμὴ σὺ αὐτὸς συμπορεύῃ μεθ' ἡμῶν, μὴ με ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν. Καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται ἀληθῶς, ὅτι εὔρηκα χάριν παρὰ σοὶ ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου, ἀλλ' ἢ συμπορευομένου σου μεθ' ἡμῶν; καὶ ἐνδοξασθησόμεθα ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου παρὰ πάντα τὰ Ἔθνη, ὅσα ἂν ἐπὶ τῆς γῆς ἔστιν. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· Καὶ τοῦτόν σοι τὸν λόγον, ὃν εἶρηκας, ποιήσω· εὔρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ οἶδά σε

παρὰ πάντα. Καὶ λέγει Μωϋσῆς· Δεῖξόν μοι τὴν σεαυτοῦ δόξαν. Καὶ εἶπεν· Ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῇ δόξῃ μου, καὶ καλέσω τῷ ὀνόματί μου, Κύριος ἐναντίον σου, καὶ ἐλεήσω, ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτιρήσω ὃν ἂν οἰκτίρω. Καὶ εἶπεν· Οὐ δύνησῃ ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου· οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου καὶ ζήσεται. Καὶ εἶπε Κύριος· Ἴδου τόπος παρ' ἐμοί, καὶ στήθι ἐπὶ τῆς πέτρας. Ἦνίκα δ' ἂν παρέλθῃ ἡ δόξα μου, καὶ θήσω σε εἰς ὀπήν τῆς πέτρας, καὶ σκεπάσω τῇ χειρί μου ἐπὶ σέ, ἕως ἂν παρέλθω, καὶ ἀφελῶ τὴν χειρά μου, καὶ τότε ὄψει τὰ ὀπίσω μου, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθήσεταιί σοι. Καὶ ὀρθρίσας Μωϋσῆς τὸ πρωῒ, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καθὰ συνέταξεν αὐτῷ Κύριος. Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ καὶ παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ, καὶ ἐκάλεσε τῷ ὀνόματι Κυρίου, καὶ παρῆλθε Κύριος πρὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἐκάλεσε· Κύριος ὁ Θεὸς οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινός. Καὶ σπεύσας Μωϋσῆς, κύψας ἐπὶ τὴν γῆν, προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 19, 39, 11-13, 15-16)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἔρχεται Ἡλιοῦ εἰς Βηρσαβεέ, ἣ ἔστι τοῦ Ἰούδα, καὶ ἀφῆκε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ. Καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω ἀρκεύθου, καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ὕπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ φυτόν. Καὶ ἰδοὺ τις ἤφατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, φάγε, καὶ πίε. Καὶ ἐπέβλεψεν Ἡλιοῦ, καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυφίας ὀλυρίτης καὶ καμψάκης ὕδατος. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ ἤφατο αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, καὶ φάγε, καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἰσχυῖ τῆς βρώσεως ἐκείνης τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἕως ὄρους Χωρήβ. Καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ κατέλυσεν ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ ῥήμα Κυρίου πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος· Ἐξελεύσῃ, καὶ στήσῃ ἐν τῷ ὄρει ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἰδοὺ Κύριος παρελεύσεται, καὶ πνεῦμα μέγα κραταιὸν διαλύον ὄρη, καὶ συντρίβον πέτρας ἐνώπιον Κυρίου, οὐκ ἐν τῷ

πνεύματι Κύριος, καὶ μετὰ τὸ πνεῦμα
συσσεισμός, οὐκ ἐν τῷ συσσεισμῷ Κύριος, καὶ
μετὰ τὸν συσσεισμόν πῦρ, οὐκ ἐν τῷ πυρὶ
Κύριος, καὶ μετὰ τὸ πῦρ φωνὴ αὐρας λεπτῆς,
καὶ ἐκεῖ Κύριος. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν
Ἡλιοῦ, ἐπεκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τῇ
μηλωτῇ αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε καὶ ἔστη παρὰ τὸ
σπήλαιον. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν·
Πορεύου, καὶ ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδὸν σου, καὶ
ἤξεις εἰς ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκοῦ, καὶ χρίσεις
τὸν Ἐλισσαιὲ υἱὸν Σαφάτ, ἀντὶ σοῦ εἰς
Προφήτην.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιόντων, φαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. **Γ**ένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός

σου ἔφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ειρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτὴν,
Σπιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος Δι

Ο φωτισου α απα σαν την οι κου

 με νην α α α γι α α σας εις ο ρος

 υ ψη λον με τε μο ρω ω θη σα α γα α θ ε ε

 δει ζας τοις Μα θη η ται αι αις σου την δυ να

 στει ει ει α α αν σου ο τι κο σμον λυ

 τρουσαι εκ πα ρα βα α α σε ε ε ως

 δι ο βο ω ω με εν σοι Ευ σπλα γχ νε Κυ

 ρι ι ε ε σω ω σον τας ψυ χα α ας η η

 η μω' ω ω ν

Ὁ αὐτός. ⲁ Ⲑ εν τω ο ο ρει ει τω Θ α α
 βωρ ⲁ με τα μορ φω θεις ε εν δο ο ο ζη
 Χρι στε ε ε ε ο Θε ε ος ⲁ και υ πο
 δει ξας τοις μα θη η ται αι αις σου ⲁ την δο
 ξαν της ση ης Θε ο ο ο τη τος ⲁ κα τα αυ
 γασο ον και η η μας ⲁ τω φω τι της ση η
 ης ε πι γνω ω ω σε ε ε ε ως ⲁ και ο
 δη γη σον εν τη τρι ι βω τω ω ω ν ε ε εν το
 λω ω ν σου ⲁ ως μο νος α γα θος και φι ι
 λα α αν θρω ω ω πος ⲁ

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣^ο λ̣^π Π^π
 Δο ο ζα Πα τρι ι ι ι και αι
 Υι ω και Α γι ι ω Πνευ μα α α τι
 Δε ε ευ τε ε α α να α βω ω μεν εις
 το ο ο ο ρο ος Κυ ρι ι ι ι ου και
 εις τον οι οι οικον του ου Θε ε ου ου ου
 ου ου η η η η μων και θε α σω με θα
 την δο ο ο ζαν της με τα μορ φω σε ε ως
 α αυ του δο ο ο ζα αν ως μο νο γε νου
 ου ους πα α α ρα α Πα α τρος φω τι
 προσ λα α α βω με εν φως και με ταρσι
 οι γε νο με νοι οι τω Πνευ ε ευ μα α α α

τι ^χ Τρι α δ α ο μο ου ου ου σι ι ι ον

υ μνη σω ω με εν ει εις τους αι ω ω ω

νας Δ

^Π και νυν και α ει και εις τους αι ω ω

νας των αι ω ω ω νων α α α μην π

^π Νο μου και Προ φη τω ω ων σε Χρι ι

στε ^χ ποι η την και αι πλη η ρω ω την Δ ε

μαρ τυ υ υ ρη η η σαν Δ ο ρων τεσ εν

τη η νε ε φε ε λη Μω υ υ ση η ης ο

ο θε ο ο ο ο πτης ^π και αι Η η λι ι

ας ο εμ πυ ρος αρ μα τη η λα α α της ^χ

ο ο α φλε ε κτο ο ος ου ρα α νο δρο

ο ο ο μος ^χε̇πι της με ε τα α μορφω ω ω

σε ω ω ω ως σου ^πμεθ̇ ω ω ω ν και η

η μας ^χτου σου ου ου φω τι ισμου ^{γ'}α α ξι

ω ω σον Δε ε ε ε σπο ο ο τα ^χυμνηη

σαι εις του ους αι ω ω ω να α α α α α

ας

^πε̇

Πα ρα σχου Κυ ρι ε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η

μας

Coι οι οι οι οι οι οι οι οι οι Κυ υ

υ υ ρι ε

Α μην

Ἦχος λ̣η̣ Ἐναρμόνιος

Κυ ρι ε ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ υ ρι ε ε λε η η σον

Κυ ρι ε ε ε λε ε η η σον

^κ ^π Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^π

^π Πα ρα σχου Κυ ρι ε ^π

^π Πα ρα σχου Κυ ρι ε ^π

^π Πα ρα σχου Κυ ρι ε ^π

^κ ^π Πα ρα σχου Κυ ρι ε ^π

^Δ ^π Πα ρα σχου Κυ ρι ε ^π

^π Πα ρα σχου Κυ ρι ε ^π

Θεοτόκε Παρθένε.

Ἦχος λη̣ — Κε̣

^πχ̣ ^Δ ^Κ ^φ
^χ ^θ ^ε ^ο ^{το} ^ο ^{κε} ^ε ^ε ^ε ^{πα} ^{αρ} ^{θε} ^ε ^ε
^{νε} ^χ ^η ^χ ^{αι} ^{αι} ^{αι} ^{αι} ^{ρε} ^ε ^ε ^π ^κ ^ε ^{χα} ^{ρι} ^{τω} ^{με}
^ε ^{νη} ^η ^η ^η ^{μα} ^{ρι} ^ι ^ι ^α ^χ ^ο ^{κυ} ^υ ^υ ^υ
^{ρι} ^ι ^{ος} ^{με} ^ε ^{τα} ^α ^{σου} ^{ου} ^π ^ε ^υ ^{λο} ^ο ^ο ^ο
^γ ^η ^η ^{με} ^ε ^ε ^ε ^{νη} ^χ ^{συ} ^υ ^ε ^ε ^{εν} ^{γυ}
^υ ^{ναι} ^{αι} ^{αι} ^{ζι} ^χ ^{και} ^ε ^υ ^{λο} ^ο ^ο ^ο ^ο ^γ ^η ^η
^{με} ^ε ^ε ^ε ^{νος} ^π ^ο ^{καρ} ^{πο} ^ο ^ο ^{ος} ^{τη} ^{ης} ^{κοι}
^{λι} ^ι ^α ^{ας} ^{σου} ^{ου} ^π ^ο ^ο ^ο ^ο ^ο ^{τι} ^χ ^{σω}
^{τη} ^η ^{ρα} ^α ^α ^ε ^ε ^{τε} ^ε ^ε ^{κε} ^ς ^π ^{τω}
^{ων} ^ψ ^υ ^υ ^{χω} ^ω ^{ων} ^η ^η ^η ^η ^{μω} ^ω ^ω

Π
ωv

χ
q̇

^κ
ϕ
χ
q̇ Π λου σι οι ε πτω χευ σαν και ε πει

να σαν ^χ
q̇ οι δε εκ ζη τουν τες τον Κυ ρι ον

^{γ'}
u ουκ ε λατ τω ω θη σον ται παν το ος

α γα θου

χ
q̇

Το τέλος του τρίτου. ^Δ ^κ
χ
q̇ παν το ος α γα

^Δ ^Μ ^κ
θου ου ου ου ου

χ
q̇

χε τυ πον καλ λος της ει ει κο ο νος εν ε
 αυ τω την αν θρω πι νη να να λα α βου ου
 ου ου σα αν ου σι ι ι αν και της τοι
 αυ της χα ρι τος μαρ τυ ρας πα ρα στη σα με
 νος Μω υ σην και Η η λι ι αν κοι νω νους
 ε ποι ει ει ει το ο ο της ε ευ φρο συ υ
 υ νης προ μη νυ ον τας την εν δο ζον δι
 ι α Σταυ ρου και σω τη η ρι ον Α να α
 α α στα α α σιν

Στίχ. Γοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Τὴν σὴν τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ προορώμενος, ἐν Πνεύματι διὰ σαρκός, πρὸς ἀνθρώπους ἐπιδημίαν, ὁ θεοπάτωρ Δαυΐδ,

ην κτιισιν^η και προφητικω ω ω ως α
 ανακραα^η αζει^π Θα βωρ και Ερμων εν
 τω νοματισου αγαλλιιααα
 σοοονται^π εν τουτω γαρε πιβαστω
 ορει Σωτηρ μετα των μαθητη των σου^η
 την αμαρωθεισαν εν Αδαμ φυυσιν με
 τα μορφωθεις απαστραψαι παα
 λιν πεποιτοιιηηηκας^π μεταστοι
 χειωωωσας αυτην^η εις την σην της Θε
 οοτηητος δοοζαντε και λαμπρο
 οοτηηηητα^π διοβοωω

 με εν σοι ^η Δη μι ουρ γε του παν το ος

 Κυ υ ρι ε δο ο ο ο ζα α α σοι ^π

Στίχ. Θαβώρ και Έρμων έν τῶ όνόματί σου άγαλλιάσονται.

Τὸ άσχετον τῆς σῆς φωτοχυσίας, και άπρόσιτον τῆς Θεότητος, θεασάμενοι τῶν Άποστόλων οί πρόκριτοι, έπί τοῦ όρους τῆς Μεταμορφώσεως, άναρχε Χριστέ, τήν θείαν ήλλοιώθησαν έκστασιν, και νεφέλη περιλαμφθέντες φωτεινῆ, φωνῆς ήκουον Πατρικῆς, βεβαιούσης τὸ μυστήριον τῆς σῆς ενανθρωπήσεως, ότι εις ύπάρχεις και μετα σάρκωσιν, Υιός μονογενής και Σωτήρ τοῦ κόσμου.

^π **Θ**α βωρ και Ερ μων εν τω ο νο μα τι

 σου α γα λ λι α α σο ο ο ν ται ^π

^π **Τ**ο α σχε τον της σης φω το χυ υ σι ι ι

 ας ^π και α προ σι τον της Θε ο ο τη η

τος ἦθε ἀσαμενοίτων Ἀποστόλων οἱ
 προοκριτοὶ οἱ ἔπι του ορους της Με
 ταμορφώσεως ἀναρχεεεε Χριί
 στε πτην θειαν ἡλλοιωθῆσαν ἐκστασιν
 και νεφεληπεριλαμφθεντες φωτεινη
 φωνη ης η ηκουον Πατρικης βεβαι
 ουσης τομυστη ηριον τηςσης ε
 ναν θρωπη η η η σεεεως οτι
 εις υπαρχεις και μετὰ σαρκωωσιν Ἰοςμο
 ονογεενη η η ης και αι αι Σωτηηρ
 του κοοοσμου

π
9

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος λ̣ϣ̣ Πα.

^πχ̣ ^π
 υε ε Δο ο ο ζα Πα α τρι ι και αι

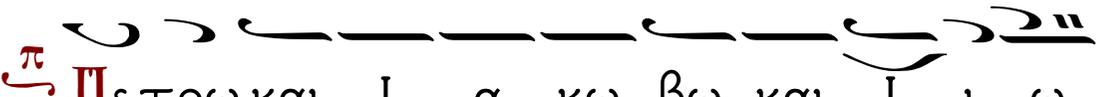
 αι Υι ι ω ρ̣ και Α γι ι ω Πνευ μα α

 α τι

^π ^π
 και αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι

 αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νων α α α

 μην

^π
 Πε τρω και Ι α κω βω και Ι ι ω

 α α α αν νη ^π τοις προ κρι ι τοις μα α

 θη ταις σου ου Κυ υ ρι ι ι ι ε ση με ρον

 υ πε ε ε ε δει ει ει ει ζας εν τω ο ο ρει

ει τω Θα α βωρ ^Δ την δοξαν της θε ι κη η ης
 σου ου μο ο ορ φης ^π ε βλε πο ον γαρ τα
 ι μα α α τι ι α α α σου ^Δ α α στρα α
 ψαν τα α α α ως το ο φως ^Δ και το προ σω
 πον σου υ πε ε ερ τον η η λι ι ι ι
 ον ^π και μη φε ρον τε ες ο ο ραν ^Δ το α
 στε κτον της σης ελ λα α α α μ ψε ε ε ε ως
^Δ εις γη ην κα τε ε πι ι ι πτον ^π μη
 δο λωσ α τε νι σαι ι σχυ υ υ ο ο ο
 ον ^γ τες ^Δ φω νης γαρ η κου ον μαρ τυ ρου ου
 σης α α νω ω ω θεν ^π Ου τοσ ε ε στιν

ο Υι ος μου ο α α γα α πη η η η τος

ο ελ θων εις τον κο ο σμον σω ω σαι αι τον α

α αν θρω ω ω πο ο ο ο ο ο ο ν

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ’).

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἦχος ἠ Γα

Με τε μορφω ω θης εν τω ο ρει Χρι

στε ε ο Θε ος δει ζας τοις Μα θη ταις σου την

δο ζαν σου κα θως η δυ ναν το λαμ ψον και η

μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σου το α ι δι

ον πρε σβει αις της Θε ο το κου φω το δο

τα δο ο ζα α σοι

Τὸ τρίτον.*

δο ζα σοι οι οι οι οι

οι

η

ΙΕΡΕΥΣ: **Σ**οφία!

ΧΟΡΟΣ: **Ε**ὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. **Σ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγία αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (**ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ**) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Υ**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (γ'), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἀγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας Αὐτοῦ

μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἄσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Τὸν Εὐλογούντα.

 Τὸν εὐλογοῦσιν οὐνοὶ καὶ ἁγία
 ἄζοντα ἡμᾶς Κυριεφυλαττε
 εἰεἰεἰς πολλάεετη^χ ἡ^η

Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα.

 Τὸν Δεσποτὴν καὶ Ἀρχιερέα
 ἁγίων Κυριεφυλαττε εἰς πολ
 λάετη Δεσποτὰ εἰς πολλά
 ετη Δεσποτὰ εἰεἰεἰς πολλάετη^B
 Δεεσποτὰ^M ἀ^α

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἰεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.